

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 64 (2289)

Велико Търново, събота, 28 май 1966 г.

Цена 2 стотинки

В чест на Деветия конгрес на БКП

ВСЕ ПО-ГОЛЯМО ОЖИВЛЕНИЕ В ПОЛЯТА

За жътвата — напълно готови!

Жътвата винаги е била една от най-напрегнатите и отговорни години, но неизползвани, приспособления за унищожаване на механизация, ангажира голям брой работници, които са нужни и за други неотложни селскостопански работи. Затова правилно постъпват стопанствата, като се стремят да механизират почти всички процеси на площадките. В това отношение значителни усърдии имат кооперативните стопанства в Павликени, Морава, Обединение, Михалци и др., където влагането на ръчен труд е сведено до минимум. Но ефективното използване на механизацията на зърнените площадки е в зависимост от производителността на зърноочистителната техника. Опытът на много места показва, че с успех могат да се преустроят бракувани вършачки, с които се постига значително увеличаване на производителността и добър икономически ефект. Например в Обединение от ползването на преустроените вършачки е постигнат ефект за 8000 лева. Като се има предвид, че зърноочистителната техника е все още недостатчина, то преустрояването на вършачките е целеустремлено, още повече, че е лесно осъществимо и е евтино.

Пряко участие в прибирането на есенниците ще вземат и редовите жътварки. Техният ремонт е значително по-лек от ремонта на комбайните. Освен това те първи ще влязат в узрелите посеви. Но за съжаление, готовността им не е задоволителна. От наличните 114 жътварки, досега са ремонтирани 95. Значително изостават в това отношение в Камен, Алексово, Полски Сеновец, Масларево. А, за да се увеличат пощите за разделяне прибиране и се облекчи работата по обработката на зърното на площадките, техническите ръководства на ТКЗС трябва незабавно да подгответ всички жътварки.

За механизираното прибиране на сламата години наред вече се използват сламопресите-подбирачи. Но тъчката качествена работа е също тъй в най-тясна връзка с техническата им изправност. Докато сламопресите марка ППВ-1.6 ще бъдат подгответи и използвани, то участията на машините марка РМТ-5 е проблематично, тъй като за тях все още не са набавени необходимите резервни части. В това отношение немалка е отговорността на ДТП „Материално-техническо снабдяване“ в Горна Оряховица, което не направи всичко необходимо за доставка на резервни части както за сламопресите, така и за зърнокомбайните и другите селскостопански машини.

За срочното прибиране на реколтата решаващ дял имат и зърнените площадки. Процесът на

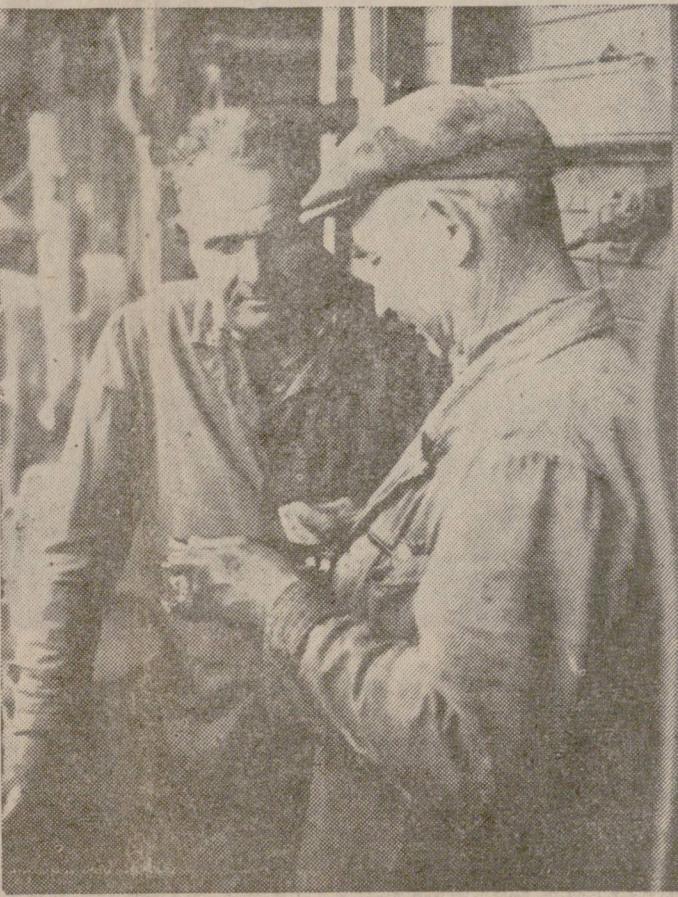
Пред решително настъпление

БОГАТА РЕКОЛТА от есенниците налива клас по блоковете на кооперативното стопанство в Обединение са ремонтирани и готови всички момента да навлязат в блоковете. За навременното завършване на ремонта заслуга имат главният механик Тодор Григоров и монтърът Ботю Пенев.

Както миналата година, така и сега, машините ще имат решаващата дума. С усърдие и упоритост работят монтажни и кочови, шлосери и стругари от ремонтната работилница на стопанството. Осемте комбайни, с които разполага кооперативът, са ремонтирани и готови за действие. Готови са и наличните пет виндроера и пет сламопреси.

Във всяко село са осигурени достатъчно помещения за складове. Сега се извършват видово и сортово почистване на семепроизводните посеви пшеница в Долна Оряховица и Писарево. Прибирането на реколтата от тези участъци ще стане при пълна зрелост и при условия, гарантиращи запазването на зърното от смесване с други семена и примеси.

Местата за вторите култури са определени вече и те са предимно на поливни площи.

Всички комбайни и виндроери в кооперативното стопанство в Обединение са ремонтирани и готови всички моменти да навлязат в блоковете. За навременното завършване на ремонта заслуга имат главният механик Тодор Григоров и монтърът Ботю Пенев.

Имайки добър опит и резултати, тази година по разделния начин ще бъдат ожънати 10 000 декара есенница, а право — с комбани — 13 000 декара. Определеното на блоковете за разделна жътва ще стане на самото място — от участъковите агрономи и бригадиране.

Взети са мерки сламата изцяло да се събере и опозлодори. Сега се извършват видово и сортово почистване на семепроизводните посеви пшеница в Долна Оряховица и Писарево. Прибирането на реколтата от тези участъци ще стане при пълна зрелост и при условия, гарантиращи запазването на зърното от смесване с други семена и примеси.

Георги ПАНЕВ заместник-секретар на общинския партиен комитет в Долна Оряховица

Съревнование сред строителите

Влакът тук извиващ бавно края птичарника на стопанство, минаваш задъхан край керамичната фабрика и незабележимо спираше на малката тиха гаричка Бутово.

Това беше само преди година и пътниците така бяха свикнали с всичко това, че дори не поглеждаха от вагоните. Сега е друго. И сякаш влакът умилил на мамалия своя ход, за да се полюбуват хората, за кой ли път, на чудната природа, на новия декор, който строителите тук създават.

На двадесет декара площ колективът на Държавната строителна организация, район Павликени изгражда нов голям керамичен завод. Под техническото ръководство на Иван Драга-

нов от сутрин до вечер се групи упорито един за един колектив от над 120 строители. Много са трудностите по корекцията на зигзаговидното дере на приобетия бетонов възел, на арматурния двор и целия този полигон. Трудности, които не веднаж са срещали тези изпитани мъже. За цели четири години строителната комплексна бригада на Станислав Шомев застрашила площ от 11 декара на „Вагрияна“ в Павликени. Сега тази бригада трябва да застраши 18 декара за срок от една година. Трудни и напрегнати строителни дни, в които победителите ще бъдат пак хораги.

В разголятото съревнование в чест на Деветия конгрес на БКП и Деня на строителя са включени строителите от всички подобности. Дозавършено е вече парокотленото отделение и започна измазването му. Усилията сега са насочени към изграждането на главния корпус на новия завод. Работници-строители отляха последните чушки и елементи за корпуса. По графика от края на май тръбаше да завършият колоните и чашките за монтажа на трите оси. Като изпълняват над 170 на сто трудови норми, строителите удържаха на думата си и три дни преди скока отляха предвидните железобетонни колони.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Пред светлата памет на

Пред светлата им памет

НАБЛИЖАВА ОНА ден, в който народът ни прави най-дълбок поклон — поклон пред подвига и саможертвата на всички загинали в борбата за свободата на Родината. Наближава 2 юни. По хайдушки и партизански пътеки, до хладния камък на хилядите паметници застава нашето по коление, понесло най-хубавите цветя, за да ги постави там в знак на дълбока признателност.

Герояни са и историита на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

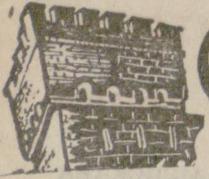
Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съревнованието е и историята на нашия Великотърновски край. В погодата от дунавския бряг, та чак до билото на Балкана, в родния черномор и по каменнистите чукари е попила кръвта на не един пламенен родолюбец, носил пушка и сабя за бой с турските поробители, носил винтовка и граната за борба с капитализма.

Съдбовна летопис шуми

През втората половина на март т. г. на посещение във Велико Търново бе пламенният поет-революционер ВЕНКО МАРКОВСКИ. Тук той написа своята забележителна търновска поема „Съдбовна летопис шуми“, която отпечатаваме.

В БАЛКАНА Бузлуджа светле. Растат в лозята знамена. С разпален факел патриархът на лъченски времена към бъдеще желано крачи. Проправил пътя с нова реч, с Димитров Дядо внуки окарила и се правда надалеч...

О, Търново — съдба разпяла, покрита с кръв, обвита с плам! О, Търново — обител светла, богата с чест и царски срам! В теб всяка стъпка друм открива и всеки шум опива слух. В теб всеки кът е мъка жива и въздухът е мъчен дух. В теб пей забрава над корони и бурен бди на царска мощ. В теб изгревът зализва в бури и заникът изгрява в нощ. Реди легенди реч крепата. Следи събуджа миг свещен. Разтърсват сенки тишината. Възкръсва рани Бръст сломен. Гърмят пътеки буревестни. Ехтят разкъсаны тъми. На гости идват вековете... Съдбовна летопис шуми:

З ВЕЗДИ СВЕТЛЕЯТ над Егей. Над Солун висне грозна бран. Таз нощ е Вардар неспокойен. Таз нощ без сън е Калоян. Над лик умислен бдят победи. А гърд набира плам студен. В Свищов желай му горди лаври в Сестос родът в бой пленен.

Маждари сънцето закриват. Тъмней се Одрин сподът син. Руши се храмът на латини. Слепее в Кула Балдун. И Бонифаций Монфератски в Родопа кървав сън заспал... Векът на диви кръстоносци загива, слава не образи...

Глава навел прославен воин, чертае път на план велик. И взор когато връх погалил, куманският Манастир вмъг платно раздразил на боен шатър и в гъръб на царя меч зарил. Целтуга ледна в мъст огряла, към трон погляднала

клет Борил.

И скрито, нощем скръб разумна погребва цар
без царска чест.
И да лежи таз горда воля в света не знае никой днес...
Но щом звезди над Арбанаси изгаснат в хладни висини
и Девинград над буйна Янтра на сън покани светлинни,
видение снове в покоя, побива трепет синева,
в Трапезица над гробът проблясват горестни слова:
Войникът, който спре тълпите на кръстоносните тъми,
Войникът, който спре латинска беда в славянските земи,
във таз забрава пребивава. Балканът, без тоз смел войник
съдбата била жестока към вас и вашия език.
Прахът на съдбата се ноши, духът за лирен кът копней,
войникът, който дом градеше, без сън,
в незнаен дом живеи...
...

Дружини руски стел събуждат. Кумански конници летят.
Белги на винци завещава богат със слава царски път.

Светлей над Янтра нощ спокойна. Пей в Царевец
заетен ден.

Целтуга в манастир залязва. Борил изгасла ослепен.
Расте духът на Калояна в мощта на цар Асен велик.

Блестят пътеки с бурна слава на храбър

български войник.
Асенов жъзвъл в Драга нещувал. Месемери гали роден трон.
Вълните бели на Егей шумят под царски небосклон.

Успинката на три морета и днес в потомци с чест зъвни,
и пей за битки съдбоносни в онез далечни тъми дни.

Клокотница — разкошен пръстен на царската ръка вещай,

Ирина с хубостта елинска над Царевец звезда сияй.

Злокобна мълния прелита. Замърка пролет
в грозда скръб.
Огнища леденей тревога. Беда ломи Асенов дъб.
В раздяла пътища замъркват. Пустее в буря небосклон.

Корона царска потъмнява. Осириява царски трон.

Смъртта държава развенчава. Асен Тих царството люлей.

На трон лукава византийка с болари хищници владей.

Свещена слава разпилива. Раздава титли и земя.

Разгара пироре развратни. Народ удавя във тъма.

От Крим напират диви орди. Разбунен Дунав
в кръг гъдай.

Разкъсва писък равнините. Села ограбва хан Ногай.

Неволя робска закипява. Сплотява мъки млад пастир.

Отстъпва в кърви сгън татарска. Зора

прегръща родна шир.

Обсаджа Търновград Ивайло. На Царевец припада нощ.
Мария в укус онемява. Войска напуска царска мощ.

Асен Тих в колесница сам е. Мълва се носи, в оня час,
когато мечът на Ивайло на смърт е блеснал, таен глас

съмба покоя развилнявал: О, милост! Милост!

Хром е той!
Гневът на правдата отвърнал е: — Той е цар,

а туй е бой!

Забрава раните покрива. В бунтовна кръв истига мъст.
Жена двореца укротява. Оставя царя родна пръст.

Тревога радостта испива. Могила зреи под царски стан.

От Крим татарски хан нахлува, от юг

пълзи елинска сгън.

Расте Ивайло в бран неравна. Повали бури с верен меч.
Звънът победи в нощ сподаван. Отеква слава надалеч.

Празнува сънце в низините. Венци надвесва небосвод.

А в Търново боляри — вълци на трон възкават цар деспот.

Размахал в мрака меч наточен, настъпва цар Ивайло сам...

Хром е той!

Гъстей увлечена тъмна. Морето тигър е свиреп.

Над Търново тъмней небето. Сиротна Янтра в скръб ридай.

В двореца кобината гъркина гулай с мъста на хан Ногай...

А цар Ивайло в нощдалеч звън на бура с родна реч,
и мъртъв крачи към двореца и враг разсича с остьр меч...

Снага надигат низините. В нощта Ивайло ден вещай.

Погребва бура тъмнините. Разбит отстъпца хан Ногай.

Треперат черни феодали. Въстанала верига лей.

С тъма се бори светлината. Страната грозен бунт людей.

Развратни замъци изгасват. Неправди в пламъци горят.

Сурова мъка развилнява. Ръцете мъст в камшик плетят.

Ехтят разбуни съпрости. Столетен гнет погълва плам.

Размахал в мрака меч наточен, настъпва цар Ивайло сам...

Хром е той!

Звезди над Янтра овдовяват. Елинска кръв на трон вилней.

Забрава слава покорява, държава в сянка леденей...

В колиби робски страх припламва. Събужда смут

татарски крак.

Неволя нова пот ограбва. Животът край в тъмничен мрак.

Тогтай е хан на златна орда. В Ногай беснее подъл гняв.

В татарски стан заложник гасне невърстен

Тертер Светослав.

Не знае трона род и вяра. Скръбта не чува зинал гроб.

Царете плен са на закона. Жената на кръвта е роб.

И тъй, откак е свят настанал, тече тоз път на таз земя;

в лъжата истини напира, раздира сънцето тъма.

Войски се изгуби. В леглот узан и Чоки смърт без кръв.

Сурова тъмна броеница на глуха мъст и дива стръя.

Змия сменила риза в лято, а цар двореца всеки миг,
не мръкал още под корона, а съмнал — жалък мъченик.

А кръвожаден анадолец със безпощаден ятаган

събъръ църкви и престоли, насаждая в роби див коран.

Поля с кошмари наслеля, над Чермен черна смърт витай.

На Ушеша и Вълкашина в Марница гроб жесток копай.

Безумът демон кървачен, размахал яростни криле,

лети над ури и клисари към ръво Косово поле.

Чалми над Бойна шир се носят. Погубва Лазара Мурад.

Милош Мурада с нож разпорва, настъпва

в разхищен ад.

Вериги грозни загърьват. Постели в пламъци горят.

Бесилки страши се разявят. Глави на колове стърчат.

Изчезват царства и корони. Кове закони ятаган.

С Драгаш нещастник Крали Марко извил над власи

боздуган.

Ограбва вяра сляп неверник, не знае милост хищен змей...

И ей, над българското царство с гняв

люпка Търновска люпой.

Тревога Царевец разтърса. Навъсва вежди сетен цар.

Страната писци разъясват. Сей ужас разбесня ханджар.

Възпиши Патриарх Евтими, отрекъл Лобната скала,

по каменна пътека слизи в Асеновата махала.

Настръхва мракът разтревожен. Града покървя

стон и плач.

Вмиг ятаганът онемява. Изтръпва черния палач.

Земя разтваря тъни пази и клети сипе синева.

Ръката яростна изъхва над побелялата глава.

Зора зловеща зазорява. Земя върви в иеравна бран.

Позор и слава се сражават. На смърт отива цар Шишман.

Юнаци на коне крълата. Маждари гъсти като лес.

Калпащи — сякаш тъмен облак. В байраки пее бойна чест.

На гибел тънът небесата. Но бура канни родна пръст.

Нощта изгрява в полумесец. Денят тъмнине

в Христов кръст.

А там, край кладенец пресекнала, заветен Бръст

тъга шуми,

и в клони, в огън почвернили, съдба разъясна дими.

Шуми и с бъдните голготи оплаква Тракия в тъма

и съхне в горест неспокойна по македонската земя.

Зората заник възвестява. Потъва в робска нощ Балкан.

Войска на смърт към сънце крачи, земя — към изгрев

с кръв заляян.

Белица Търново

22 ЮНИ
1941 ГОДИНА

Съдбовна летопис шуми

от Колю РУСЕЛ

Съдбовна летопис шуми

ГРАНИЦА НАД ОБЛАЦИТЕ

(По случай Деня на граничаря — 28 май)

ВЪРТОЛЕТ с мъка се издига в небето, надвисва над пропаст, като че ли да си поеме дъх, и отново започва да се издига. От плавните плодадки почти изпод самата машина като сини калици се разпръсваха към доловете, изплашени от грохота, пъргавите витороги архари, — стопани на тези невероятни стръмници. А ние трабаше да се издигнем по-високо към върха на синия гребен на небето. И сега не архари, а стада от облаци пасяха под нас. Въртолетът се катереше, докато му стигаха силите...

За този именно „Сибир“ никого никога не можеше да говори равнодушно. „Сибир“, за който става дума, се налира на една от южните граници на страната. „Сибир“ — това е пограничен пост, нариращ се високо в планините, къща с пълни покриви, направена от неодланя камъни. В този дом живеят бойци. Те изпълняват службата си на смени — ту едно отделение се изкачва, ту друго. А дълго да живееш на... „Сибир“ е уморително. Въздухът е разреден, трудно се върви,

Границата линия върви точно по върховете. Това е още по-високо от поста, зад широкото плато, на което до сърдата на лялото има сняг. И излизат забавно. Долу на заставата горещина, има къде да се денеш. В пустинята температурата на въздуха стига до плюс 70 градуса, на краката на кучетата поставят чорапчета, за да не се изгорят, а в „Сибир“ във ватенка е студено, но ръцете си душиш, за да се стоплиш.

— Да, днес ни потръгна, — разсъждаваша пристигналата с нас начальник на заставата майор Ричард Ярош — ръцете си, не така често въртолетите се изкачват горе, и въздухът е разреден, и времето... А то тук е променливо, има свой микроклимат, чинто капризи е невъзможно да бъдат предвидени от никакви метеорологически уреди.

— Ами, ако не беше въртолетът?

— Бихме се изкачвали с коне. Пет часа. По пътека. Аз ще ви я покажа, да ѝ се полюбувате, — Ярош и Воробьев хитро си намигаха.

След това ние дълго бродихме по планините. Поточно трябаше да се каже пълзяме. Катери се по скали, заляваш се, сърцето бълска върдите, като че ли иска да иззочи, изпод келпите по сечта по врата, хладен, студен пронизващ вътре. И ужасно е неприятно, когато изведната започне да чувствува, че от умора краката ти почве от обикновено се поддъхват в колената.

До пограничния стълб Воробьев изважда кърпа и изтича и без това блестящия герб на Съветския съюз. Така постъпват бойците винаги, когато минат покрай герба. То е в традиция. Гербът на Родината трябва да сияе.

„Да „Сибир“ не е шага и

след като се запознаеш с неговите прелести, просто ти се натрапва въпросът: нима тук могат да наруша границата?

Аз казах това на майора по пътя към поста. Ричард Ярош сви в неголяма падина, по която стърчаха редките клонове на арчата (хвойна), и изведната се спря.

— Тука!

— Какво тука?

— Ето на това място, където ние стоим с вас, само преди няколко месеца беше задържан нарушител на границата, а през последните две години на „Сибир“ бях за задържани четирима. Впрочем с един от героните на последната операция ще ви запозная на заставата. Тримата негови другари неоставдна бяха демобилизираны...

Разговорът за границата над облаките не съвърши и когато въртолетът ни спусна отгоре едва ли не до вратата на заставата. Скоро аз разговарях с момък, чиято юначка фигура никак не отговаряше на фамилното му име Малий. А Алексей Малий — тракторист от Днепропетровски край — е човек набит и добрик по характер. За такива казват — „на мравката път прави“, а сили има за трима...

...Това се случило преди разсыпане. Обходът в състав: сержант Губков и тримата редици Каюмов, Тамбовцев и Малий се движеха покрай границата линия. Върховете на планините се губели в облаките и отдолу слой облаки, тънкина, влага. Вървехи мълчаливо, краката често пъти съминални познатата пътека. Тишина. И изведнаж — далечни гласове от другата страна.

— Стол! Ще чакаме! — казал Губков. Гласовете ту замълчаха, ту отново се чуха. Близо, близо до външния някакъв трънък, а под него кобра и го ухапала. Ричард Ярош сам го оперира, разряза ухапаното място, за да изтече кръвта с отровата. Но и след това Литвинов лежа няколко месеца в болницата.

Аз вече не задавам въпроси, дали е тежка службата там, където границата минава по планините, по самите върхове.

Александър ТАРАДАНКИН
Агенция „Новости“

— При нас имаше такъв случай с Алексей Литвинов, напомня старшината — момъкът се намирал в гората, в наряд, отмечана ръката си към някакъв трънък, а под него кобра и го ухапала. Ричард Ярош сам го оперира, разряза ухапаното място, за да изтече кръвта с отровата. Но и след това Литвинов лежа няколко месеца в болницата.

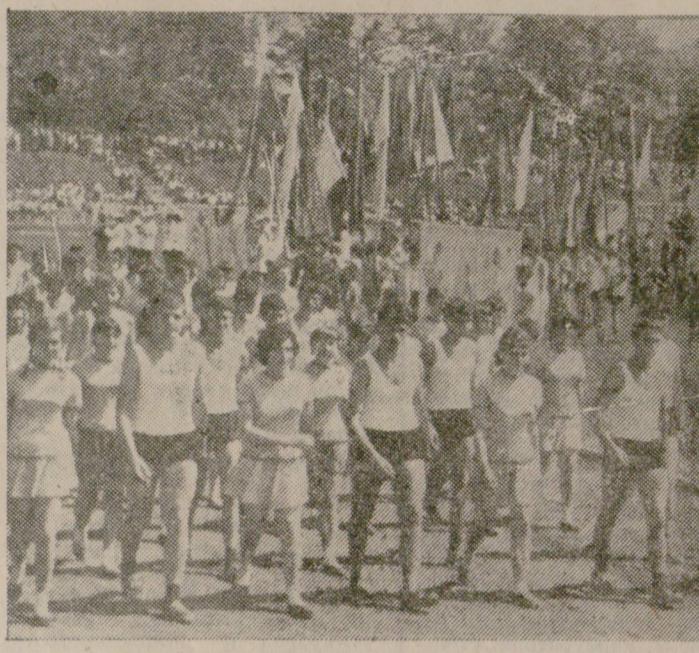
— Ето че нападат... С тях всяка случайност може да завърши зле: настъпиш, без да искаши или как още... — избеляз майорът.

— При нас имаше такъв случай с Алексей Литвинов, напомня старшината — момъкът се намирал в гората, в наряд, отмечана ръката си към някакъв трънък, а под него кобра и го ухапала. Ричард Ярош сам го оперира, разряза ухапаното място, за да изтече кръвта с отровата. Но и след това Литвинов лежа няколко месеца в болницата.

— Ето че нападат... С тях

Спорт. Спорт. Спорт

Физкултурен празник в Павликени

Момент от откриване на физкултурния празник в Павликени

„ЕТЬР“ — „БЕРОЕ“ 1:2

Макар че футболният мяч във отношение, демонстрираха браиловския система 4-2-4, показаха много такт и висока техника, от Стара Загора не беше за първично, нито пък от турнир, а изнесоха добър урок по футбол. Особено показателни бяха играчите със съдби, умелото пласиране, че имаша защо. Съпирените на венецийско-бройният футболисти са членове на елитната група и във временното класиране отборът им е първи място от провинциалните състави в „А“ РГФ. Непосредствено след столичните „Левски“, „Славия“, ПСКА „Червено знаме“ и „Спаркс“. А в че-ръзиирането съставът на националния отбор за световното първенство „Берое“ дава Жеков, Вутов (Я. Димитров играе едно полувреме), борците показваха висока класа и загадка рутина. Те категорично доминираха в игрите

— „Етьр“ бе разностоен противник на майсторите през двадесетина минути на първото полувреме и само на момента след почивката.

Гостите откриха... чрез защитника си Барков, който често се измъкваше от нападение, а „Берое“ показва 2:0. Самоотвержената игра на Милев (1.Е) през втората част на матча почи-ничи на отбор за световното първенство „Берое“ дава Жеков, Вутов, Я. Димитров.

И без националите си Жеков и Вутов (Я. Димитров играе едно полувреме), борците показваха висока класа и загадка рутина. Те категорично доминираха в игрите

Н. КОТЕВ

Славейков беше написано с обикновен шрифт, възникнато в другия текст на афиша. С обикновен шрифт беше и името на докладчика — нашият виден писател Камен Зидаров. А в този афиши, който можеше да бъде и по-художествено изгответ, трибаше да изпълни предвидимо името на Пенчо Славейков.

Понякога в афишите се допускат дадени пропуски и граници. Например, афиши за сърдечното концерт с българските композитори, гости на Велико Търново, след избрани имената на редица композитори, между които Иос. Чанев, Л. Николов, Г. Тимев, Ем. Георгиев, Хр. Тодоров, на последно място бе посочено името на П. Стайнов. А Стайнов е народен артист, един от най-големите български композитори и само с досадно нещастие или недоглядане може да се обясни поставяните имена на първо място. Не са редки случаите на стилистични и граматични грешки. А те излагат институтите, от които има издаден афиши.

Ролята на афишите не бива да се подценява! Тяхното реалният отбор да се търси на компетентни лица. А

и печатните търсят за съществуването на разнообразие на цветове, шрифти и други елементи, за отпечатване на художествени афиши.

Г. Г.

Културен пост

Културата и афишите

Външен показател за разнообразните обществени и културни проявления афишите. Та не само съобщават за събитиято, но и каният за посещение. В някои случаи афишите имат определено познавателно съдържание.

За да изпълният най-цялостно своето предназначение и тези печатни произведения задължително трябва да бъдат добре редактирани, тъй като в тях, макар и в най-латиничен вид, се отразява същността на събитието, за което се отнасят. Но само това не е достатъчно. Афишите трябва да бъдат разнообразни, да се отличават един от други, да имат вид, който привлича минувача, кара го да спре и да прочете.

Афишите се поставят на обществени места. Те в известни случаи могат да играят роля на обществена украса, разбира се, ако в самите тях има нещо красivo.

Също, обаче, не се обръща достатъчно, за да

нападне вниманието.

Обикновено афишите са едноцветни, единично същността на афиши не могат да привлечат вниманието. Гражданините ги срещат, ако съдържанието е същото, като този от турнирът, а също и съдържанието на афиши на Дня на народната епопея — с правилно разположение и хубаво реда-дентиране на текста, с различен вид, с поддържащи орнаменти. Този афиши привлича съдържанието на афиши на народни художници, един от най-големите български композитори и само с досадно нещастие или недоглядане може да се обясни поставяните имена на първо място. Не са редки случаите на стилистични и граматични грешки. А те излагат институтите, от които има издаден афиши.

Ролята на афишите не бива да се подценява! Тяхното реалният отбор да се търси на компетентни лица. А

и печатните търсят за съществуването на разнообразие на цветове, шрифти и други елементи, за отпечатване на художествени афиши.

Десетина души от затворническата охрана заеха позиции малко надалеч от камиона.

Групата бойци, облечени в едескови мундири, се строиха край машината в страшна верига. Автоматите бяха наведени, кобури на пистолетите — отворени.

Те се държаха така, скакаха и забелязаха затворническата охрана и същата събраха да се организират по най-различни поводи и случаи. А името на Пенчо

Славейков беше написано с обикновен шрифт, възникнато в другия текст на афиша. С обикновен шрифт беше и името на докладчика — нашият виден писател Камен Зидаров. А в този афиши, който можеше да бъде и по-художествено изгответ, трибаше да изпълни предвидимо името на Пенчо Славейков.

Ролята на афишите не бива да се подценява! Тяхното реалният отбор да се търси на компетентни лица. А

и печатните търсят за съществуването на разнообразие на цветове, шрифти и други елементи, за отпечатване на художествени афиши.

Десетина души от затворническата охрана заеха позиции малко надалеч от камиона.

Групата бойци, облечени в едескови мундири, се строиха край машината в страшна верига. Автоматите бяха наведени, кобури на пистолетите — отворени.

Те се държаха така, скакаха и забелязаха затворническата охрана и същата събраха да се организират по най-различни поводи и случаи.

— Как не! Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Как! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но не! Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не би се наложило да се възложи конвойното на затворниците.

— Но! — Тогава не